

Staaing: Jeg finder ingen Anledning til at gaa ind paa en Diskussion om dette Spørgsmaal. Der vil blive rig Lejlighed paa Vælgermøder til at fortsætte dette, og dette er ikke noget Vælgermøde, hvad det ærede Medlem aabenbart mener, det er. Jeg lykønsker det ærede Medlems Parti til, at det har sin Valgbog i Orden. Vor er ogsaa i Orden.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det ærede Medlem for Assens-Kredsen (Klaus Berntsen) har Ret i, at det, vi nu vel sagtens glider ud i, har den Lysside, at Danmarks Riges nye Grundlov af 5. Juni 1915 træder i Kraft. Vi faar saa Valg, og det er Skyggesiden ved Situationen. Men man maa ikke glemme, at Valgbevægelsen allerede er i Gang i Pressen og her i Salen — ja, ikke mindst her i Salen, for det, her er sagt i Dag, er alt sammen Vælgermødetaler —, vi er allerede saa langt ude i Valgbevægelsen, at det vist er bedst, naar man har sit Fædrelands Vel for Øje, at tænke paa at faa en Ende paa den, og jeg synes ikke, at nogen Ende paa den Bevægelse kan blive nærmere end den, som et Valg kan sætte, thi jeg frygter for, at den ikke er til at stande paa nogen anden Maade. Det kan være slemt at gaa til Valg, men det er værre, om den Valgbevægelse, som nu er rejst her i Landet, skal blive permanent. Det, at en Opposition, som er sagligt enig med Ministeriet i et saadant Spørgsmaal som Overdragelsen af de vestindiske Øer til Amerika, under de nu foreliggende Forhold laver en heftig Opposition mod Ministeriet, er en Tilstand, som ikke er til at opretholde. Kan vi ikke her paa Rigsdagen faa ordnet det vestindiske Spørgsmaal, maa vi hellere gaa til Valg.

Det ærede Medlem fra Assens spurgte mig, hvad jeg havde ment med de Bemærkninger, jeg havde gjort om den Mellemperiode, i hvilken der ingen Rigsdag var. Jeg mente dermed, at man i den Periode, hvor den gamle Rigsdag er bortfaldet, i alt Fald fordi den er opløst — om den bortfalder ved, at den nye Grundlov træder i Kraft, kan være et Spørgsmaal, som Teoretikerne kan drøfte, men naar Rigsdagen er opløst, er den i alt Fald ikke mere —, under de overordentlige Forhold, vi lever under, maaske kunde komme i den Stilling, at det var nødvendigt, at der var en Rigsdag, som Regeringen kunde forelægge Sager af stor Betydning for Landet. Det, jeg tænker mig, er, at man kunde være enig om, at hvis no-

get saadant indtraadte, maatte man sammenkalde den gamle Rigsdag og forhandle med den, saaledes at dens Ord kunde være vejledende for Regeringen. Jeg tror, det vilde være nyttigt, hvis man var enig paa det Punkt. Det er jo i Rigsdagens Interesse at hævde for sig en Adkomst til at blive hørt ved en saadan Lejlighed, og jeg haaber ogsaa, man let skal kunne tale sig til Rette derom.

Jeg kommer nu til det Spørgsmaal, som er ført frem her — jeg frygter kun for at føre det videre ud paa Vælgermøder og ikke i nogen anden Hensigt —, om hvorvidt der af Venstre har været tilbudt et Ministerium C. Hage, altsaa bestaaende af den nuværende Handelsminister som Konseilspræsident og 6 fra hver af de to Sider, den venstre-konservative (*Stemmer:* Nej, 3 fra hvert Parti). Ja, ja, det kan vi ogsaa kalde det. Vi har sagt: 6 fra hver Side, de Herrer har sagt: 3 fra hvert Parti, det er vist ikke der, Humlen ligger. Hvad det drejer sig om, er: Har der været tilbudt et Ministerium paa 13 Medlemmer med Handelsminister C. Hage som Konseilspræsident? Jeg skal for at gøre dette Forhold klart med den højtærede Formands Tilladelse oplæse den officielle Protokol over Møderne i Delegationen, som er blevet offentliggjort, og i hvis Affattelse en Repræsentant for hvert af Partierne har taget Del. Det fremgaar af den med fuldkommen Klarhed, hvordan dette forholder sig.

Den 24. August offentliggjordes i Morgenbladene følgende: „I Mødet Onsdag Kl. 12 fremsatte Venstres delegerede følgende Udtalelse: „Regeringspartierne Betingelser for Dannelsen af et Samlingsministerium, nemlig at Udenrigsminister Scavenius paa Forhaand skal træde ind i et saadant Ministerium, og at Partierne derefter udpeger 3 Repræsentanter til det, at enten Hr. Zahle eller Hr. Scavenius bliver Konseilspræsident, og at Spørgsmaalet vedrørende de vestindiske Øer ikke skal staa aabent til efter Ministeriets Dannelselse, men at der før denne opnaas Enighed om en Fremgangsmaade, hvorved Sagen nu fremmes, er behandlet af Venstre i begge Ting, som er enigt om at finde disse Betingelser ganske uantagelige.“ Her afviser Venstre altsaa det Tilbud, som før har været fremsat af Socialdemokratiet og det radikale Venstre, og derefter fremsætter Venstre sit eget Tilbud, og nu skal det altsaa vise sig, om Venstre har tilbudt et Ministerium C. Hage eller ej. Venstre siger: „Venstre er for sit Vedkommende